

Inleiding

Uit een oud boekje dat afkomstig was van een bibliotheek in Rotterdam, (Vijftig jaren in de kerk van Rome door pater Chiniquy) is het navolgende aangrijpende verhaal over het gebruik van alcohol en wat dat kan uitwerken. De lezer beoordele het zelf en onze wens is dat het zal meewerken tot het niet langer drinken van alcoholische dranken, gezien de zeer grote gevaren voor de eigen gezondheid. Ook blijkt uit dit verhaal dat het belangrijk is dat ouders het goede voorbeeld geven aan hun kinderen.

Het verhaal

HET MARINEHOSPITAAL TE QUEBEC Dr. DOUGLAS. MIJN EERSTE LES IN DE MATIGHEID.

DE WERKING VAN ALCOHOL OP HET MENSELIJK LICHAAM. DE MOORDENAARS VAN HAAR EIGEN KIND. BESLUIT OM GEEN BEDWELMENDE DRANKEN TE DRINKEN.

Een van de eerste dingen, die curator Tetu deed, nadat zijn nieuwe vicarissen gekozen waren, was zijn grote gemeente in vier deelen te verdelen, opdat onze ambtsbezigheden konden geregeld worden. Door het lot werd aan ieder onzer zijn werkkring aangewezen. Ik ontving het opzicht over het noordoosten van de gemeente, hetwelk het marinehospitaal van Quebec bevatte. Het aantal zieke matrozen, die ik bijna elke dag in die edele inrichting te bezoeken had, wisselde van vijf en twintig tot honderd. De Rooms-Katholieke kapel met haar prachtig altaar was nog niet voltooid. Eerst in 1837 kon ik de bestuurders van het hospitaal overhalen, haar in te richten zoals zij thans is.

In het begin van 1834 moest ik wegens een lichte ongesteldheid enige dagen mijne kamer houden en toen kwam de heer Glackmayer, de superintendent van het hospitaal mij boodschappen, dat er een buitengewoon aantal zieken in doodsgevaar verkeerden, die dag en nacht om mij riepen. Hij voegde mij geheimzinnig toe, dat er vele gevallen van kwaadaardige pokken voorkwamen; verscheidene lijdens waren daaraan reeds gestorven en menigeen stierf ook aan de cholera, die nog onder de zeelieden woedde.

Dit droevig bericht was voor mij een bevel van den hemel om de arme, zieke zeelieden ter hulp te snellen. Ik verliet mijne kamer tegen den raad van mijn geneesheer in en ging naar het hospitaal. De eerste man, die ik ontmoette, was Dr. Douglas, die in de kamer van den heer Glackmayer op mij wachtte. Hij bevestigde wat ik zo even van het aantal zieken gehoord had,

en voegde er bij dat de heersende ziekten van de gevaarlijkste soort waren. Dr. Douglas, die een van de stichters en bestuurders van het hospitaal was, had den welverdiende naam van een der bekwaamste geneesheren van Quebec te zijn. Ofschoon hij een ijverig Protestant was, vereerde hij mij van het eerste oogenblik onze kennismaking met zijn vertrouwen en vriendschap. Ik mag zeggen, dat ik nooit edeler hart, groter geest en ernstiger philanthroop gekend had.

Nadat ik hem bedankt had voor het nuttige hoewel droevige bericht, dat hij mij gebracht had, vroeg ik den heer Glackmayer mij een glas brandewijn te geven, dat ik onmiddellijk leeg dronk. "Wat doet gij daar?" zeide Dr. Douglas.

"Gij ziet," antwoorde ik, "dat ik een glas goede brandewijn gedronken heb."

"Maar zeg mij toch, waarom gij die brandewijn gedronken hebt." "Omdat het een goed voorbehoedmiddel is tegen bedorven lucht, die ik den gehele dag zal inademen." antwoorde ik, "Ik moet de biecht horen van al die mensen, welke aan de pokken of cholera sterven, en adem dus die bedorven lucht in. Waarschuwt het gezond verstand mij niet, enige voorzorgen tegen de besmetting te nemen?"

"Is het mogelijk," hernam hij, "dat een ontwikkeld man als gij zo onbekend is met de dodelijke uitwerking van alcohol op het menselijk lichaam! Wat gij daareven gedronken hebt is niets dan vergif, en in plaats van u voor het gevaar te beveiligen, zijt gij er nu veel meer aan blootgesteld, dan voor gij die drank gebruikt had."

"Gij, arme Protestanten," antwoordde ik gekscherende, "zij een troep dweepers met uw buitengewone leer van matigheid; gij zult mij nooit overhalen uw gezicht hierin te delen. Heeft God voor het gebruik van de honden wijn en brandewijn geschapen? Nee, maar het is tot verstandig gebruik van de mens, dat de Schepper ze gegeven heeft."

"Lieve Chiniquy, gij schertst; maar ik spreek in ernst, wanneer ik zeg, dat gij u zelve vergeven hebt met dat glas brandewijn." hernam Dr. Douglas.

"Als goede wijn en brandewijn vergif waren," antwoordde ik, "zoudt gij al lang de enige geneesheer in Quebec zijn, want gij zij slechts de enige van al de medici, die ik als onthouder ken. Maar ofschoon het mij bijzonder aangenaam is met u te conserveren, neem mij evenwel niet kwalijk, dat ik u nu verlaat om mijn lieve, zeelieden te bezoeken, die mijn geestelijke hulp hoog nodig zullen hebben."

"Nog één woord," zei Dr. Douglas, "en ik eindig. Morgenochtend zullen wij een lijkschouwing houden van een matroos, die zo even plotseling al hier is overleden. Als gij er niets tegen hebt, kom dan morgen met uw eigen ogen in het lichaam van dien man zien, wat uw glas brandewijn daar even in uw lichaam gedaan heeft." "Heel goed, mijnheer, ik heb er niets tegen om dat te zien," hernam ik. "Ik heb al lange tijd een vurige begeerte gehad, om van de ontleedkunde een speciale studie te maken. Het zal mijn eerste les wezen; ik kan haar van geen beter meester krijgen." Den volgende morgen stond ik op het bepaalde uur bij het lijk van de overleden man, toen Dr. Douglas mij zeer vriendelijk een sterke microscoop gaf, opdat ik de verwoesting van de alcohol in elk deel van het menselijk lichaam des te nauwkeuriger zou kunnen waarnemen. "Ik twijfel er volstrekt niet aan," zei hij, "of deze man is plotseling gedood door een glas rum, dat hij een uur vóór zijn

dood gedronken heeft. De rum heeft het barsten van de aorta (de grote slagader die het bloed van het hart afvloeit) veroorzaakt." Onder het spreken deed het mes zijn werk zo gauw dat wij het afschuwelijk gezicht van de gebarsten ader bijna voor ogen hadden, toen hij het laatste woord gesproken had.

"Bezie nu eens, " zei de dokter, "de slagader goed, en gij zult duizenden, misschien miljoenen roodachtige plekken zien; dit zijn alle gaatjes, door de alcohol er in gevreten. Evenals de muskusratten van de Mississippi bijna iedere lente kleine openingen door de dammen graven, welke die sterke rivier binnen haar natuurlijke grenzen houden en aldus oorzaak zijn, dat de wateren door die kleine openingen dringen en zo verwoesting en dood langs hare oevers brengen, zo veroorzaakt de alcohol elke dag de schielijken dood van duizenden slachtoffers, door de aderen te doorvreten en kleine openingen te maken, waardoor het bloed buiten zijn natuurlijke gangen vloeit.

Figuur 1 Duitsland Oktober wijnfeesten

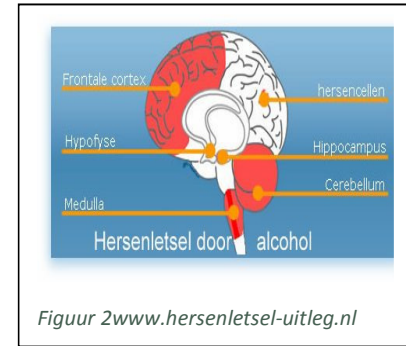
De alcohol doorvreet niet alleen deze grote ader, hij doet hetzelfde dodelijke werk in de aderen van de longen en van het gehele lichaam. Bekijk de longen oplettend en tel, zo gij kunt, de duizenden en duizenden roodachtige, donkere en gele plekken en kleine zweren, waarmede zij bedekt zijn. Dit alles is het werk van de alcohol, die de aderen heeft doen barsten en zodoende het bloed uit zijn kanalen heeft doen vloeien, om dood en verderf over al deze wonderlijke organen te brengen. Alcohol is een van de gevaarlijkste vergiften, ik durf zeggen het gevaarlijkste vergif. Hij heeft meer mensen gedood dan alle andere giften samen. Alcohol kan niet verwerkt worden noch opgenomen worden door enig deel van ons lichaam; hij kan geen deel van het menselijk lichaam doordringen, zonder wanorde en dood aan te brengen. Want hij kan zich op generlei wijze met enig deel van ons lichaam

verenigen. Het water dat wij drinken, het gezonde voedsel en brood wat wij eten, worden dor de wetten en de wil Gods verandert in de verschillende delen van het lichaam, waarheen zij gezonden worden door de miljoenen kleine kanalen, die van de maag naar elk die delen voeren. Als het water dat wij gedronken, of het brood dat wij

gegeten hebben, bijvoorbeeld naar de longen, de hersenen, de spieren of de beenderen gezonden is, kan het daar in rust blijven en op het gehele lichaam werken. Maar zo gaat het niet met alcohol. Op hetzelfde ogenblik, dat hij de maag inkomt, brengt hij daar wanorde, verwoesting en dood, al naar de hoeveelheid die genomen is. De maag weigert om alcohol op te nemen en doet een buitengewone poging om hem gewelddadig uit te werpen, hetzij door den mond of door hem naar het hoofd of ook wel in de talloze buizen te laten gaan, waardoor zij haar inhoud over het gehele oppervlakte des lichaam ontlast. Maar zal de alcohol in enige van deze buizen of wonderlijke kanalen of in enig ander deel van 't lichaam welkom zijn? Nee! Zie hier met uwe microscopen; gij zult met uw eigen ogen zien, dat overal waar alcohol in het lichaam is in gedrongen, een wanhopige worsteling en bloedig gevecht heeft plaats gehad om er zich van te bevrijden. Ja, elke plaats, waar koning Alcohol zijn voet gezet heeft, is in een slagveld veranderd, waar ellende en dood rondwaren. Door een zeer buitengewone werking der natuur, of liever op het bevel Gods, trekt elke ader en slagader, waardoor de alcohol gaan moet, toe, als om hem den doortocht te verhinderen en hem als een dodelijke vijand te weren. Elke ader en slagader heeft duidelijk de stemme Gods vernomen: "De wijn is een spotter, hij zal als een slang bijten en steken als een adder." Elke zenuw en spier, door alcohol

aangeraakt, beeft en siddert als in de tegenwoordigheid van een onverzoenlijke en onoverwinnelijke vijand. Ja, in de tegenwoordigheid van alcohol verliest elke zenuw en spier hare kracht, evenals de dapperste man in de tegenwoordigheid van een afschuwelijk monster of van een demon plotseling zijn natuurlijke kracht verliest en van het hoofd tot de voeten beeft."

Ik kan niet alles herhalen wat ik dien dag van Dr. Douglas hoorden en wat ik met eigen ogen zag van de afschuwelijke uitwerking van alcohol op elk deel des lichaam. Ik kan volstaan met te zeggen, dat ik mij ontzette over mijn eigen dwaasheid en over die van zo vele mensen, die gebruik maken van bedwelmende dranken. Wat ik dien dag leerde was aan het openen van een geheime deur gelijk, 't welk mij vergunde de onbekende wonderen van een nieuwe en zeer prachtige wereld te zien. Maar hoewel ik dodelijk verschrikt was door de verwoesting van de sterken drank in dien doden man, was ik nog niet overtuigd, dat het nodig was een geheelonthouder van wijnen, bier en van een weinige brandewijn, nu en dan gedronken, te zijn. Ik hield er niet van mij zelve belachelijk te maken door gewoonten op te geven, die toen meer dan nu tot de aangenaamste en heersende in de samenleving behoorden. Maar ik besloot gene gelegenheid te laten voorbijgaan om de studie van de werking van alcohol op het menselijk lichaam voort te zetten.

Het hart van de mens, die niets dan zuiver water drinkt, slaat omtrent 100.300 maal per dag, maar zal 25.000 tot 30.000 maal meer slaan, als hij alcoholische dranken drinkt. Zij, die gene

Alcohol feiten & cijfers

> Caloriën - een vergelijking

> Een kater - wat je beter wel en niet kunt drinken

Niet drinken bij een kater: Deze drankjes **onttrekken vocht** uit het lichaam. Koffie, thee of bier.

Wel drinken bij een kater: Deze drankjes brengen het **vochtpeil** weer op niveau. vruchtensap of water.

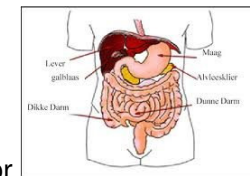
> Effecten - wat alcohol met je lichaam doet

Bij ongeveer **1/3** van alle meldingen van huiselijk geweld speelt **overmatig alcoholgebruik** een rol.

Op een **lege maag** wordt je veel sneller dronken, maar loop je ook meer risico om in het ziekenhuis te belanden.

Hoeveel is teveel?

Alcohol wordt snel opgenomen door je lichaam. Maar het kost veel meer tijd voor je lichaam om zich te ontdoen van de alcohol.

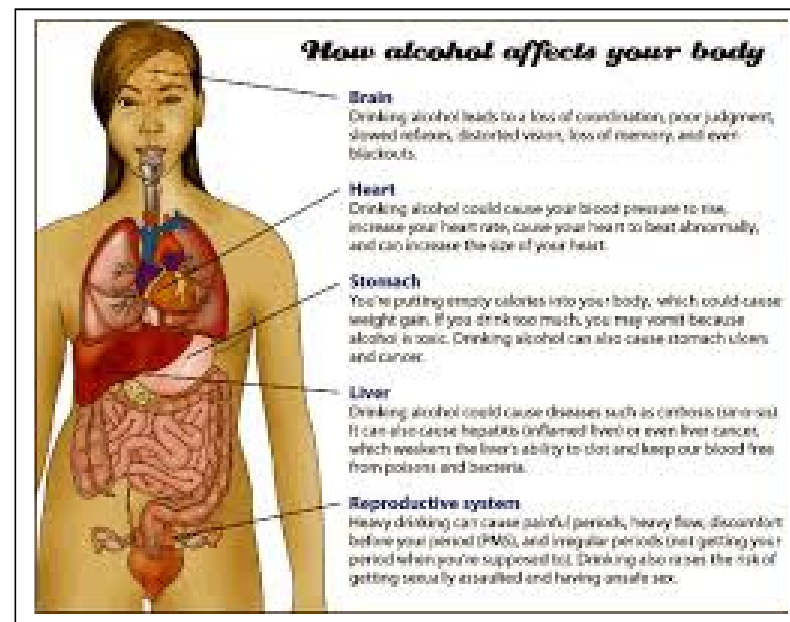
De meeste alcohol wordt verwerkt door je lever. Het duurt ongeveer een uur voor je lever de alcohol in een drankje heeft verwerkt. Mixdranken kunnen meer dan een portie alcohol bevatten en dus nog meer tijd nodig hebben!

oneindige macht, wijsheid, liefde en genade Gods. Geen boek, behalve de Bijbel en gene wetenschap, behalve de sterrenkunde staat gelijk met het lichaam van de mens om ons te zeggen wat onze God is en wat wij zijn. Het lichaam van de mens is een boek, door de hand Gods geschreven, om tot ons van Hem te spreken, zoals geen mens het vermag. Toen ik de wonderbare werking van het hart, de longen, de ogen en de hersenen van de mens, gade geslagen had, kon ik niet spreken; ik bleef stom, niet in staat een enkel woord te zeggen om mijne verwondering en mijn eerbied uit te drukken. Ik weende van aandoening. Ik zou gaarne met de priesters, met wie ik samenwoonde, over deze dingen gesproken hebben, maar ik zag dadelijk dat zij mij niet konden verstaan; zij dachten dat ik de zaken overdreef. Hoeveel malen viel ik op mijne knieën, als ik met God alleen op mijne kleine kamer was en ik over deze wonderen nadacht, en zei: "Gij zijt groot, o mijn God! De werken uwer handen zijn hoog verheven boven de werken des mensen! Maar de werken uwer liefde en genade zijn boven al uw andere werken verheven!"

Onder mijne biechtelingen bevond zich een jonge dame, die tot eene der eerbiedwaardigste familiën van Quebec behoorde. Zij

had een kind, een meisje, omtrent een jaar oud, dat een werkelijke schoonheid was. Aan deze zijde van den hemel kon niets de bekoorlijkheid van dat aardse engeltje overtreffen. Natuurlijk vergode de jonge moeder het; zij kon nauwelijks van haar lief engeltje scheiden, zelfs niet om naar de kerk te gaan. Zij nam het overall mede, om 't elk ogenblik te kunnen kussen en aan haar hart te drukken. Ongelukkig had die dame, zoals vroeger de gewoonte was en ook nu nog wel toegaat, zelfs bij de meest beschaafde lieden, in haar vaders huis en van haar eigen moeder geleerd wijn aan tafel te drinken, en ook als zij bezoeken van hare vriendinnen ontving of zelve bezoeken aflegde. Langzamerhand begon zij te drinken als zij alleen was; eerst een paar druppels wijn om raad van haar geneesheer, maar spoedig om aan de onverzaadelijke begeerte, die dagelijks sterker werd, te voldoen. Behalve haar echtgenoot was ik de enige, die met het feit bekend was. Hij was mijn intieme vriend en had mij verscheidene malen gevraagd, terwijl de tranen hem langs de wangen liepen, haar over te halen de drank te laten staan. Die jonge man was overigens zo gelukkig met zijn wel opgevoede vrouw en zijn onvergelijkelijk schoon kind! Hij was rijk, had eene positie in de wereld, talrijke vrienden en een paleis tot woning. Zo dikwijls ik met de jonge dame sprak, hetzij wij alleen of in de tegenwoordigheid van haar echtgenoot waren, had zij tranen van berouw; zij beloofde steeds beterschap en slechts de weinige glazen te drinken, haar door de dokter voorgeschreven. Maar helaas! Dat noodlottige voorschrift van de geneesheer was olie in het vuur; het blies een vuur aan dat niets kon blussen. Op zekere dag, dien ik nooit vergeten zal, kwam een bode met haast tot mij en zei; "De heer A. verzoekt u onmiddellijk bij hem te komen. Er is daareven een groot ongeluk gebeurd. Zijn lief kind is vermoord. Zijne vrouw is half krankzinnig; hij is bang, dat zij een zelfmoord zal begaan!"

Ik sprong in het elegant, door twee paarden getrokken rijtuig en binnen weinige minuten zag ik het treurigste schouwspel, dat ik ooit bijwoonde. De jonge dame, hare klederen aan flarden

scheurende, heur haar uittrekkende en haar gezicht stuk krabbende, riep uit: "o, Geef mij om Gods wil een mes om mij de keel af te snijden! Ik heb mijn kind gedood! Mijn lieveling is dood. Ik ben de moordnares van min eigen lieve Lucia! Mijne handen zijn rood van haar bloed!" Ik was als door den donder getroffen en bleef vooreerst stom en roerloos. De jonge echtgenoot en twee andere heren, Dr. Banchet en de lijkschouwer Panet, trachtten de handen van de ongelukkige vrouw vast te houden. Niemand durfde spreken. Ten laatste zei de jonge vrouw, hare ogen op mij slaande: "o, Lieve Vader Chiniquy, geef mij om Gods wil een mes, opdat ik een eind aan mijn leven kan maken. Toen ik dronken was, nam ik mijn dierbaren schat in de armen om mij te kussen: maar ik viel en haar hoofdje stootte tegen de scherpen hoek van de kachel. Hare hersenen en haar bloed kan men daar op de grond zien! Mijn kind! Mijn eigen kind is dood! Ik heb haar gedood! Vervloekte drank! Vervloekte wijn! Mijn kind is dood! Ik ben veroemd! Vervloekte drank!" Ik kon niet spreken, maar slechts

wenen en kermen. Ik plengde mijn tranen met die van de ongelukkige moeder. Eensklaps zei zij met eene uitdrukking van wanhoop, die als een zwaard door mijn ziel ging: "Ga maar eens zien!" Ik ging naar de aangrenzende kamer en daar zag ik dat eens zo schone kind - dood, het gelaat met haar bloed en hare hersenen bedekt! Het had een grote snede in de rechterslaap. De dronken moeder had in haar val het hoofd van het arme wicht met zulk een vreselijke kracht op de kachel doen neerkomen, dat die was omgevallen. De gloeiende kolen lagen overal over de vloer en het huis was bijna in brand gevlogen. Maar diezelfde dag en de daardoor veroorzaakte vreselijke dood van haar kind had haar plotseling tot rede gebracht en geheel ontuchtend. Opeens zag zij de grote van haar ongeluk. Haar eerste gedachte was naar de tafel lopen en een groot, scherp mes te nemen om zich de keel af te snijden. Op het zelfde oogenblik kwam haar echtgenoot binnen en zag wat zij ging doen. Met grote moeite en na een vreselijke worsteling wrong hij haar het mes uit de handen en wierp het door het venster op straat. Dit had plaats gegrepen te vijf in de namiddag.

Na een uur in onbeschrijfelijke zielsangst te hebben doorgebracht, trachtte ik heen te gaan en naar de pastorie terug te keren. Maar mijn ongelukkige jonge vriend vroeg mij, in Gods naam de nacht bij hem door te brengen. "Gij zijt de enige, zei hij, "die ons in deze vreselijke nacht kan helpen. Vraag ik anderen, dan is dadelijk alles publiek en mijn goede naam voor altijd bedorven. Ik wil het zo geheim mogelijk houden. Behalve onze geneesheer en de lijkschouwer zijt gij de enige man op aarde, die van de zaak weet en mij kunt helpen. Blijf toch van nacht bij ons." Ik bleef, maar trachtte tevergeefs de ongelukkige moeder tot bedaren te brengen. Zij brak voortdurend onze harten met hare klachten en haar wanhopige pogingen om zich het leven te benemen. Ieder oogenblik riep zij uit: "Mijn kind, mijn lieveling Lucia! Op het oogenblik toen uwe armen mij zo teder omhelsden en

uw engelachtige kussen zo zoet voor mijne lippen waren, heb ik u vermoord! Toen gij mij aan uw liefhebbend hart drukte en kuste, gaf ik, uw dronken moeder, u de doodslag. Mijne handen zijn rood van uw bloed! Mijn borst is met uwe hersenen bedekt! o, Mijne lieve echtgenoot, dood mij om Gods wil. Lieve Vader Chiniquy, geef mij een mes, dat ik mijn bloed met dat van mijn kind mengel! o, Dat ik in hetzelfde graf met mijne lieveling begraven worden!" Ter vergeefs trachtte ik haar te wijzen op Gods genade voor zondaars: zij wilde niet luisteren naar wat ik zei: zij was beslist doof voor mijn stem. Omstreeks te tien ure was zij verschrikkelijk angstig en onrustig. Ofschoon wij met ons vier mannen waren om haar in bedwang te houden, was zij sterker dan wij allen. Zij ontrukte zich aan onze handen en liep naar de kamer, waar haar dode kind in haar wieg lag. Het koude lichaampje in hare handen nemende, verscheurde zij de banden wit linnen, die om het hoofd gewonden waren om de gapende wond te bedekken, en met kreten van droefheid drukte zij hare lippen, hare wangen, ja zelfs haar ogen op de vreselijke opening, als wilde zij de hele en de arme kleine in het leven terugroepen.

"Mijn lieveling, mijn schat, mijn eigen lieve Lucia," riep zij, "open uw ogen: zie toch uwe moeder aan! Geef mij een kus! Druk mij weer aan uw hartje! Maar uwe ogen zijn gesloten! Uwe lippen zijn koud! Gij glimlacht niet langer tegen mij! Gij zijt dood, en ik, uwe moeder, heb u vermoord! Kunt gij mij u dood vergeven? Kunt gij Jezus Christus, onze Zaligmaker, vragen mij te vergeven? Kunt gij de gezegende Maagd Maria vragen voor mij te bidden? Zal ik u nooit wederzien? Ach, nee! Ik ben verloren - ik ben verdoemd! Ik ben een dronken moeder, die haar eigen lieveling Lucia vermoord heeft. Er is geen genade voor de dronken moeder, de moordenares van haar eigen kind!"

En terwijl zij aldus tot haar kind sprak, knielde zij somtijds neder en dan weer liep zij de kamer rond, als vluchtte zij voor een verschijning. Maar zij drukte ook aanhoudend het roerloze lichaam aan haar boezem of streek met hare lippen en wangen stuipachtig over de vreselijke wond, zodat hare lippen, haar gehele gelaat, hare borst en hare wangen geheel overdekt werden door het bloed, dat uit de wond vloeide. Als ik zeg, dat wij allen weenden en kermden, druk ik mij niet sterk genoeg uit, want de woorden "weenden en kermde", kunnen de droefheid en verslagenheid onzer harten niet genoegzaam weergeven. Omtrent elf uur, toen zij op hare knieën lag en haar kind aan haar boezem drukte, sloeg zij hare ogen op mij en zei: "Lieve Vader Chiniquy, waarom heb ik uw welgemeen den raad niet opgevolgd, toen gij mij, meer nog met tranen dan met woorden gebeden hebt, het gebruik van dien vervloekten bedwelmende drank op te geven? Hoe dikwijls hebt gij mij de hemelse woorden herinnerd: "De wijn is een spotter": ja, hij bijt als een slang en steekt als een adder! Hoe dikwijls hebt gij mij in de naam van mijn dierbaren echtgenoot, in de naam van God, gebeden die vervloekte dranken niet meer te gebruiken! Maar luister nu naar mijn verzoek. Ga geheel Canada door en zeg den vaders nooit enig bedwelmende drank te drinken voor de ogen hunner kinderen. Aan mijns vaders tafel leerde ik die wijn drinken, welke ik tot in alle eeuwigheid vervloeken zal! Zeg allen moeders die afschuwelijke dranken nooit te proeven. Mijn moeder leerde mij het eerst die wijn te drinken, welke ik vervloeken zal, zolang ik leef.

Jan Steen – De wijn is een spotter
1663-1664

Neem het bloed van mij kind en verf de bovendorpel van de deuren van elk huis in Canada rood, en zeg aan allen, die in die huizen wonen, dat dat bloed gestort is door de hand van een moordende moeder, toen zij dronken was. Schrijf met dat bloed op de muren van elk huis in Canada, dat "de wijn een spotter is". Zeg aan de Frans-Canadezen hoe ik, bij het lijk van mijn kind, die wijn vervloekt hebt, die mij zo diep ongelukkig en schuldig gemaakt heeft."

Zij hield toen op, om voor enige minuten adem te scheppen. Toen vervolgde zij: "Zeg mij in de naam van Gd, kan mijn kind mij haar dood vergeven? Kan zij God vragen in genade op mij neder te zien? Kan zij de gezegende Maagd Maria overhalen voor mij te bidden en mijn vergeving te verkrijgen?"

Maar vóór ik kon antwoorden, verschrikte zij ons door de kreten: "Ik ben verloren! Toen ik dronken was, doodde ik mijn kind! Vervloekte wijn!" En zij viel dood neder. Stromen bloeds vloeiden uit haar mond op het dode kind, dat zij zelfs na haar dood nog aan haren boezem bleef drukken!

Dit vreselijke drama is nooit aan de bewoners van Canada geopenbaard. De uitspraak van de lijkschouwer was, dat het kind ten gevolge van een ongeluk overleden was en dat de bedroefde moeder zes uur later aan een gebroken hart stierf. Twee dagen later werd de ongelukkige moeder begraven met het lijkje van haar kind in hare armen.

Na zulk een vreselijke storm had ik behoefte aan eenzaamheid en rust, maar bovenal aan gebed. Ik sloot mij twee dagen in mijn kleine kamer op, en daar alleen in de tegenwoordigheid Gods, overdracht ik het vreselijke gericht, waarvan Hij mij getuige had doen zijn. In het midden van dien gedenkwaardige nacht, toen er een diepe en akelige stilte heerste, was ik toen wakker, of sliep ik?

Ik weet het niet. Maar ik zag de kalme, schone en liefelijke gedaante van mijn dierbare moeder naast mij staan, de overleden moordnares, nog bedekt met het bloed van haar kind, bij de hand houdende. Ja! mijn lieve moeder stond daar voor mij, en zij zei met een macht en gezag, die elk harer woorden tot in het diepst mijner ziel graveerden, alsof zij met letters van tranen, bloed en vuur geschreven werken: "Ga geheel Canada door; zeg ieder hoofd van een gezin nooit enige bedwelmende drank voor de ogen van zijn kinderen te drinken. Zeg aan alle moeders nooit een druppel van die vervloekte wijnen en dranken te drinken. Zeg aan alle bewoners van Canada nooit dien vergiftigen beker, gevuld met die vervloekte, bedwelmende dranken, aan te raken of aan te zien. En gij, geliefde zoon, ontzeg u voor altijd het gebruik van die verachtelijke dranken, die in de hel, in de hemel en op aarde vervloekt zijn. Zij bijten gelijk een slang en steken gelijk een adder."

Het gelijk van deze zo zoete en toch zo krachtige stem was reeds weggestorven en het oog mijns geest zouden verwarren en mij nog in een krankzinnigengesticht terecht doen komen. Ik had de laatste drie dagen bijna geen slaap of voedsel genoten en vreesde ernstig, dat de zwakheid van mijn lichaam mij het verstand zou doen verliezen. Ik wierp mij toen op de knieën om te weenen en te bidden. Dit deed mij goed. Spoedig gevoelde ik mij sterker en kalmer.

Mijne ziel tot God opheffende, zeide ik: "O, mijn God! laat mij uw heiligen wil weten, en verleen mij de genade om dien te doen. Komen de stemmen, die ik daareven gehoord heb, van U? Hebt Gij werkelijk in uwe genade een engel gezonden in de gedaante van mijn geliefde moeder, of zijn al deze dingen slechts dromen van een ontroerden geest?" "Is het Uw wil, o mijn God, dat ik mijn vaderland zal gaan vertellen, hoe wonderbaarlijk Gij mij de vreselijke en onverwachte schade, die wijn en sterke drank lichaam en ziel van de mens betrokken, hebt leren inzien? Of is

het uw wil, dat ik de wonderlijke dingen, die Gij mij bekend gemaakt hebt, voor de ogen der wereld verbergen zal en ze met mij in het graf zal meenemen?

Bliksemsnel werd het antwoord mij ingegeven: "Hetgeen gij hoort in het oor, predikt dat op de daken." Diep ontroert en het hart vervuld met een kracht die niet de mijne was, hief ik mijn handen naar den hemel en zei tot mijn God:

"Om Jezus, mijns lieven Zaligmakers wil en voor het welzijn van mijn vaderland, o mijn God, beloof ik nooit meer enige bedwelmende drank te drinken; daar en boven zal ik al wat in mijne macht is doen om de andere priesters en ook de leken over te halen, zich dezelfde opoffering te getroosten.

Vijftig jaren zijn verlopen sinds ik die gelofte heb afgelegd, en, Gode zij dank! ik heb haar gehouden.

Naschrift:

Niet alleen alcohol/drank verwoest je eigen lichaam, maar je bent ook een gevaar voor anderen. Drugs, roken en andere verslavingen zijn zaken die je leven verwoesten. De wijn is een spotter, ja hij bijt als een slang

en steekt als een adder. Afschrikwekkende voorbeelden zijn er in overvloed.

Nooit aan beginnen!

DRANK
maakt meer kapot dan je lief is.

Zuid Afrikaanse vertaling 1 Ezra 3:18

Toe het die eerste begin, die een wat gepraat het van die krag van die wyn, en hy het gese: O julle manne, hoe buitengewoon sterk is wyn! Hy verlei alle mense wat hom drink; 19 hy maak die verstand van die koning en die wilde wese eenders; ook maak hy die verstand van die slaaf en die vryman gelyk, van die dienskneg en die vrije, ook van die arme en die ryke; 20 en hy verander elke gedagte in joligheid en pret, sodat 'n man nie meer aan droefheid of skuld sal dink nie; 21 en hy maak elke hart ryk, sodat 'n man nie meer aan die koning of vors sal dink nie; en hy veroorsaak dat almal van talente (silwer) praat; 22 en wanneer hulle met hul bekere sit, vergeet hulle hul liefde vir beide hulle vriende en broers, en sommer gou-gou trek hulle die swaard; 23 maar wanneer hulle van die wyn herstel het, onthou hulle nie wat hulle gedoen het nie. 24 O menere, is die wyn nie die sterkste terwyl hy ons dwing om hierdie dinge te doen nie? En nadat hy so gespreek het, het hy stil gebly.